

Gisle Bang

1927–2011

Gisle Bang, født 25. mars 1927, døde stille natt til fredag 21. oktober.

Gisle var professor i oral patologi og rettsodontologi ved Universitetet i Bergen og hadde bistilling som overlege ved Avdeling for patologi, Haukeland universitetssykehus. I 1997 ble han professor emeritus ved UiB, men han fortsatte frem til år 2000 som overlege ved Avdeling for patologi.

Gisle var født på Lillehammer. Han tok odontologisk embetseksamen i Oslo i 1951, og medisinsk embetseksamen samme sted i 1961. Han kom til Bergen som stipendiat i 1962 da Odontologisk institutt ble opprettet. Her fikk han ansvar for undervisning av tannlegestudenter i oral patologi og fikk derfor arbeidsplass ved Gades institutt. Denne integreringen var særegen for Universitetet i Bergen, og den har senere vært en modell for mange andre universitet. Gisle bygget opp fagene oral patologi og rettsodontologi i Bergen, og han fikk også et internasjonalt renommé og nettverk som han opprettholdt gjennom hele sin vitenskapelige karriere.

I 1955–1957 var Gisle forsker ved Arctic Aero Medical Laboratory i Fair-

banks, Alaska. I 1965 var han 3 måneder ved Harvard School of Dental Medicine, og deretter ett år ved Bone Research Laboratory, University of California, og ved Armed Forces Institute of Pathology, Washington. Forskningsoppholdene skulle prege både hans vitenskapelige virke og hans fritid og interesser. Hans doktoravhandling «Induction of bone formation by demineralized dentin» (1974) ble initiert av professor Marshall Urist, University of California, og dette var et banebrytende arbeid som senere har fått klinisk betydning i forhold til å danne nytt bein ved skader og kroniske sykdommer.

Under oppholdet i Alaska fikk Gisle anledning til å dyrke sine interesser for friluftsliv og jakt – også i ekstrem kulde. Han brakte også med seg hjem den første sibirske huskyen, Pogo, til Norge i 1957. Interessen for vintersport og hunder beholdt Gisle helt til det siste, og på det meste hadde han hele 14 sibirske huskyer i hundegården på Søfteland.

Gisle og hans kone Tulle bygget opp et spesielt hjem på Søfteland, med gamle ærverdige bygninger i fri natur. Her åpnet de hjemmet sitt for kolleger og venner, og mange av oss har gode minner derfra.

Gisle var en eminent og inspirerende foreleser. Han hadde god kunnskap om det han skulle forelese om og fremstilte fakta på en systematisk måte. Men mest av alt husker vi ham for hans fortellerevner, alle de gode historiene som han krydret forelesningene med og som gjorde at kunnskapen gled inn på en naturlig måte – knyttet opp mot en anekdote som huskes, og som gjør faget levende.

Som oral patolog var Gisle et viktig bindeledd mellom tannlegefaget og

medisin. Han formidlet et helhetlig syn på odontologifaget og bidro til at man i dag i større grad oppfatter tannhelsen som en del av den generelle helse. Som patolog var Gisle en dyktig diagnostiker. Hans viktigste felt var ben- og bløtvevssvulster, i tillegg til oral patologi, inklusiv spyttkjertelsvulster. Han var grundig og effektiv, og bidro også gjerne i veiledning av yngre leger og tannleger under opplæring.

Gisle ble tidlig involvert i rettsodontologi, både innen forskning og mer praktisk i form av identifisering ved hjelp av tenner, aldersvurdering og vurdering av bittspor. Her engasjerte han seg i vanskelige saker som fikk betydelig medieomtale, som for eksempel Torgersensaken og saken om den ukjente Isdalskvinnen. Disse sakene, hans spennende og aktive friluftsliv, sammen med hans eminente formidlingsevne, førte til at Gisle ble kjent langt utenfor de faglige kretser. Han vil bli husket som en som evnet å bygge opp en bred faglig kompetanse på høyt nivå, samtidig som han så utover sitt eget fagområde og dyrket sine hobbyer med et stort engasjement. Gisle har satt spor som ikke vil forsvinne både innen sitt fag og innen mange av hans andre interesser. Vi som har fått arbeide nær Gisle i hans faglige virke, er takknemlige for det han har gitt oss av fagkunnskap, men også det forbildet han var ved at han også viste at det er viktig å se den verden som er rundt oss og bygge opp andre relasjoner som gjør livet rikere.

*På vegne av kolleger,
Anne Chr. Johannessen*